

Άγιος Παΐσιος: Όταν στερούνται κάτι οι άνθρωποι τότε μπορούν να αναγνωρίσουν την αξία του

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

Γέροντα, γιατί σήμερα ο κόσμος ταλαιπωρείται τόσο πολύ;

Γιατί αποφεύγει τόν κόπο. Αυτή η άνεση είναι πού τόν αρρωσταίνει καί τόν ταλαιπωρεί. Οι ευκολίες στην εποχή μας έχουν αποβλακώσει τόν κόσμο. Αυτή η μαλακότητα σήμερα έχει φέρει καί τίς πολλές αρρώστιες. Παλιά τί τραβούσαν για να αλωνίσουν! Τί κόπος, αλλά καί τί γλυκό ήταν τό ψωμί! Πού να έβλεπες ψωμί πεταμένο! Αν εύρισκες κανένα κομματάκι, τό μάζευες καί τό ασπαζόσουν. Όσοι

πέρασαν Κατοχή βλέπουν ένα κομμάτι ψωμί και τό βάζουν στην άκρη, ενώ οι άλλοι τό πετούν, δέν καταλαβαίνουν τήν αξία του. Πετάνε κομμάτια ψωμί στά σκουπίδια, δέν τό εκτιμούν. Ούτε ένα δόξα σοι ο Θεός δέν λένε οι περισσότεροι για τίς ευλογίες πού δίνει ο Θεός. Σήμερα όλα γίνονται μέ άνεση.

Η στέρηση πολύ βοηθάει. Όταν στερούνται κάτι οι άνθρωποι, τότε μπορούν νά αναγνωρίσουν τήν αξία του. Όσοι στερούνται μέ επίγνωση, μέ διάκριση, μέ ταπείνωση, για τήν αγάπη τού Χριστού, αισθάνονται τήν πνευματική χαρά. Αν π.χ. κάποιος πή, δέν θά πιώ νερό σήμερα, γιατί ο τάδε είναι άρρωστος, Θεέ μου, δέν μπορώ νά κάνω τίποτε περισσότερο και τό κάνη, ο Θεός θά τόν ποτίση όχι μέ νερό αλλά μέ λεμονάδα πνευματική, μέ θεϊκή παρηγοριά. Οι ταλαιπωρημένοι, μία παραμικρή βοήθεια νά τούς προσφέρη κανείς, έχουν πολλή ευγνωμοσύνη. Ένα αρχοντόπουλο καλομαθημένο, όλα τά χατήρια νά τού κάνουν οι γονείς του, τίποτε δέν τό ευχαριστεί. Μπορεί νά τά έχη όλα και βασανισμένο νά είναι. Τά κάνει όλα γυαλιά-καρφιά. Ενώ μερικά παιδάκια, τά καημένα, για τήν παραμικρή βοήθεια αισθάνονται μεγάλη ευγνωμοσύνη. Αν ένας φίλος βρεθή νά τούς βάλη τά ναύλα

για τό Άγιον Όρος, πόσο ευγνωμονούν καί αυτόν καί τόν Χριστό!

Ακούς πολλά πλουσιόπαιδα νά λένε: Τάχουμε όλα, γιατί νά τάχουμε όλα; Γκρινιάζουν, γιατί καλοπερνούν, αντί νά ευγνωμονούν τόν Θεό καί νά βοηθούν καί κανέναν φτωχό! Αυτή είναι η μεγαλύτερη αχαριστία! Νιώθουν κενό, γιατί δέν τούς λείπει τίποτε από τά υλικά. Τά βάζουν καί μέ τούς γονείς, γιατί τούς τά έχουν όλα έτοιμα, καί φεύγουν από τό σπίτι καί γυρίζουν μέ ένα γυλιό στήν πλάτη. Καί οι γονείς νά δίνουν χρήματα, νά τούς πάρουν τηλέφωνο, για νά μήν ανησυχούν, καί εκείνα νά αδιαφορούν. Καί τελικά καταλήγουν οι γονείς νά τά ψάχνουν. Ένα παλληκάρι τά είχε όλα, αλλά δέν ήταν ευχαριστημένο μέ τίποτε. Έφυγε κρυφά από τό σπίτι καί κοιμόταν μέσα στά τραίνα, για νά ταλαιπωρηθή. Καί ήταν καί από καλή οικογένεια! Ενώ, άν είχε μία δουλειά καί ζούσε μέ τόν ιδρώτα του, θά είχε νόημα ο κόπος του καί θά ήταν αναπαυμένο καί θά δοξολογούσε τόν Θεό.

Σήμερα οι πιό πολλοί δέν στερούνται, γι αυτό δέν έχουν φιλότιμο. Άν δέν κοπιάζη κανείς, δέν μπορεί νά εκτιμήση καί τόν κόπο τών άλλων. Τί νόημα έχει λ.χ. νά ζητάς επάγγελμα άνετο, νά βγάξης χρήματα καί μετά νά ζητάς ταλαιπωρία; Οι Σουηδοί, πού παίρνουν για όλα επίδομα από τό κράτος καί δέν κοπιάζουν, γυρίζουν στους δρόμους. Κοπιάζουν για τόν αέρα, νιώθουν άγχος, γιατί έχουν εκτροχιασθή πνευματικά, όπως οι ρόδες πού, όταν βγούν από τόν άξονα, τρέχουν στόν δρόμο χωρίς σκοπό καί καταλήγουν στόν γκρεμό.

Πηγή: iellada.gr